

ingar og til þess þær kunngjörð það þeim, er hlut eiga að máli, 1863.
að stjórnarráðið fellst á þá uppástungu yðar, að hafnargjöldin 30. janúarm.
sjeu eigi frekar lækkuð.

4. Konungsúrskurður um próf í íslenzkri tungu.

8. febrúarm.

Eptir uppástungu dómsmálastjórnarinnar hefir hans hátign konungurinn allramildilegast úrskurðað:

að próf það í íslenzku máli, sem þeir menn, er sækja um að verða embættismenn á Íslandi en ekki eru Íslendingar, eiga að ganga undir, samkvæmt allrahæstum úrskurðum 8. aprílm. 1844 og 27. maím. 1857, skuli aukið á þann hátt, að auk hins munnlega prófsins sè einnig haldið skriflegt próf, og að hið munnlega prófið sè haldið í heyranda hljóði og sèu við það tveir prófdómendur, sem einnig taki þátt í að dæma um hið skriflega prófið; skuli það falið dómsmálastjórninni að gjöra þær ráðstafanir, sem þörf er á í þessu efni, eptir að hafa ráðgæzt um það við kirkju- og kennslustjórnina.

5. Bréf dómsmálastjórnarinnar til utanríkisstjórnarinnar, um fiskiveiðar útlendra manna við Ísland.

13. febrúarm.

Frá hinu síðasta alþingi Íslendinga hefir dómsmálastjórninni borizt þegnleg bænarskrá, sem eptirrit af fylgir með bræfi þessu, um ráðstafanir, er nauðsynlegar sèu móti yfirgangi útlendra fiskimanna við Ísland; svo hefir og komið bænarskrá, er fer í líka átt, frá lögþingi Færeyinga, því er haldið var árið 1861, og fylgir einnig hér með útdráttur úr þeirri bænarskrá.

Um leið og dómsmálastjórnin nú sendir utanríkisstjórninni skjöl þessi og skýrskotar til bréfa þeirra, er fóru milli hennar og utanríkisstjórnarinnar árið 1859 út af bænarskrám, er komið höfðu um sama efni, og um leið og hún getur þess, að ekki virðist vera næg ástæða til eptir uppástungu alþingis að reyna

1863. að fá gjörðan samning um þetta efni, skal því skotið til hinnar
 13. febrúarm. heiðruðu utanríkisstjórnar, hvort hún ekki vilji skýra stjórninni
 á Frakklandi og á Bretlandi hinu mikla frá því, að komið hafi
 umkvartanir frá alþingi Íslendinga og lögþingi Færeyinga yfir
 því, að fiskiveiðaréttindi þeirra hafi brotin verið, og skora enn á
 ný á stjórnendur í löndum þessum um að banna þegnum sínum,
 þeim er hafa fiskiveiðar við Ísland og Færeyjar, að veiða nær
 ströndunum en í einnar vanalegrar sjávarmílu fjarlægð undan
 landi.

Dómsmálastjórnin biður um, að sér verði gefin vísbending
 um, hvað utanríkisstjórnin ræður af í þessu efni.

13. febrúarm. **6. Samningur milli dómsmálastjórnarinnar og stór-
 kaupmannanna Kochs og Hendersons um gufu-
 skipsferðir milli Kaupmannahafnar, Færeyja og Ís-
 lands.**

1. gr. Vær undirskrifaðir, C. P. A. Koch og W. Hender-
 son, stórkaupmenn, skuldbindum oss til að hafa í förum sem
 póstskip milli Kaupmannahafnar, Færeyja og Íslands skrifugufu-
 skip úr fyrsta flokki gufuskipa, sem sé að stærð hér um bil 400
 enskar lestir, og láta það á ári hverju fara sex ferðir millum Kaup-
 mannahafnar og Reykjavíkur, og á leiðinni koma við í Þórshöfn;
 skal ferðum þessum hagað eptir áætlun, er vjer semjum fyrir
 hvert ár, og dómsmálastjórnin samþykkir.

2. gr. Vær skuldbindum oss til á hverri ferð milli Kaup-
 mannahafnar og Reykjavíkur, báðar leiðirnar að láta skipið ætíð
 koma við í Þórshöfn á Færeyjum til að skila og taka við póst-
 bréfum og farþegum; svo skuldbindum vör oss og til að láta
 það koma við á Vestmannaeyjum, ef það ekki tefur fyrir, til að
 skila póstbréfum í eyjar þessar og taka við bréfum þaðan. Geti
 skipið ekki hættulaust lagt inn í Reykjavík, er það kemur til Ís-
 lands, annaðhvort sökum storma eður annara óumflýjanlegra
 hindrana, þá áskiljum vör oss aptur á móti að mega skila bréf-